

K O B R A

KULTURNÍ OBČASNÍK REGIONÁLNÍCH
AUTORŮ

ČERVEN 2009 *** ROČNÍK X. *** ČÍSLO 6

Citát inspirující:

Báseň je světlo vyhaslé hvězdy,
co z veliké dálky na sítnici míří,
ačkoliv ta hvězda technicky světlo už nešíří.

Arjan Witte – báseň Světláseň

Bohumír PROCHÁZKA : JAK JSEM CHODIL

Chodil jsem po ulici a hledal námět. Marně. Dobrý námět hledá se těžko i dobrým autorům. Na okolí působil jsem jako cvok. Přestal jsem rozlišovat přátele a nepřátele. Nezdravil jsem nikoho. Konečně. Po delší době, když jsem už rezignoval, najednou námět přišel. Divil jsem se, jak je to snadné.

Chodil jsem po ulicích a pohrával si s námětem. Vymýšlel varianty, přibíral a zavrhoval postavy, charaktery, představoval jsem si různý způsob zakončení. Bylo to nesmírně zajímavé, vzrušující. Úžasná hra, dobrodružství. Byl jsem pánem nad osudy, nad děním světa. Lidé konali podle mého přání. Až román napíšu, přinese čtenářům zdroj poučení, inspirací ..., změní se jejich život. Čas nazrával. Pak jsem povídku konečně napsal. Byla slabá, banální, ani se mi nechtělo ji číst.

Nejlepší knížky jsou ty dosud nenapsané.

POSTŘEHY KOLEM LITERÁRNÍ SOUTĚŽE

Skončil 8. ročník literární soutěže Řehečská slepice 2009 a mně jako hlavnímu organizátorovi se vnučují otázky: Nebyla to Slepice poslední? Stojí vůbec za to podstupovat martyrium kolem soutěže, se soutěžícími a vytvářet si sto dalších problémů? Víím, že některé z vás to vůbec nezajímá, protože to je věc France, ne LiSu, ale mluvil jsem i s pořadateli jiných literárních soutěží a snad mohu moje postřehy zobecnit, neboť se stejnými problémy se potýkají i jinde a třeba se i vás podobné problémy dotýkají.

1) Je sice potěšitelné, že se letošního ročníku zúčastnilo hodně autorek a autorů, ale je skutečně nutné, aby řada z nich nedokázala udat o své osobě základní údaje, například adresu, kam můžeme poslat výsledky soutěže? Bohužel připadá mně, že schopnost soutěžících dokázat se přihlásit klesá! Kdo má potom psát o doplnění údajů, dožadovat se správné e-mailové adresy atp., protože se mi stává, že ačkoliv zhruba měsíc před vyhlášením soutěže, všechny obesílám (buď e-mailem nebo poštou), zase se najde někdo, kdo mi napíše, že nic nedostal. Nakonec se ukáže, že nám zadal chybný mail nebo ho nezdal vůbec. A to si vůbec nedovedu představit, co by se stalo, kdybychom onoho soutěžícího, který si ani nedal tolik práce, aby si přečetl propozice, ze soutěže vyloučili.

2) Když obešleme soutěžící s výsledky, zveřejní je na vyhlášení a žádáme je, aby se nám ozvali, zda přijedou či nikoliv. Větší polovině nestojíme ani za to, aby odpověděla! Já víím, že žijí daleko, doprava je drahá a podnikat cestu přes půl republiky kvůli jednomu odpoledni je složité, ale odpovědět je slušnost. I ta se vytrácí.

Že neodpovědí autoři neocenění, to bych snad ještě pochopil, ale že neodpovědí ani autoři ocenění, tak to už nechápu vůbec. Proč se potom vůbec do nějaké soutěže přihlašují?

Dobré jsou potom i ohlasy účastníků, kteří žijí doslova za humny, vymlouvají se, že nemůžou, že je nemá, kdo přivést atp., ale vzápětí vám do dopisu napíší, že by se rádi stali členy našeho sdružení. K čemu je dobrý takový člen, který nikam nemůže, nic nepomůže, nic nezařídí? K tomu abychom mu posílali dopisy, uveřejňovali jeho příspěvky a on nám zpovzdálí rozdával rozumy? Děkuji, nechci!

3) A pak je tu kategorie soutěžících, kteří jsou nejhorší. Ti vám píšou nebo telefonují, dotazují se nepříjemně, jak je to možné, že je porota

nevybrala, kdo jsou ti porotci, jakou mají erudici, že si dovolili, toho či onoho nedocenit. Někdy jsou to i dopisy, které bych označil slušně "hanlivé", nevybíravé a urážející. Přitom organizátoři ani porota nikomu neřekli či nenapsali, že jeho práce je špatná, ale jiná práce se nám více líbila, toť vše. Autor má právo poslat příspěvek jinam, třeba tam uspěje a já mu to ze srdce přeji. Nakonec ani vítězství ve Slepici nikomu neotvírá dveře do nakladatelství či mu nedává patent na „spisovatelství.“ Vzpomněl jsem si na jednu pořadatelku, která mi říkala, že na ní požadoval jeden soutěžící, který nevyhrál, potvrzení, že nemá talent a není spisovatel.

Co říct soutěžící, která vám zavolá a zeptá se vás: „Jak to, že jsem nevyhrála, když jste mi to slíbil?“ Opravdu si nepamatuji, že bych někomu něco podobného sliboval!

Nejhorší je, že počet těchto soutěží se zvětšuje, a proto příští rok, pokud nějaká soutěž bude, musím dát do propozic následující: **AUTOŘI, KTEŘÍ NEUNESETE POCIT, ŽE VAŠE PRÁCE NEBYLA OCENĚNA, NÁM PŘÍSPĚVKY NEPOSÍLEJTE!**

Zajímavé by bylo zjištění, kdo jsou tito zhrzení, většinou tvrdí, že jsou renomovaní autoři, mají odborné posudky atp., ale přiznám se, že s jejich jmény jsem se na žádných soutěžích neseťkal, a to si myslím, že soutěže literární sleduji velmi pozorně. Není to spíš tak, že tito autoři obesílají soutěže v marné naději, že si jich někdo všimne a když se nedočkájí ocenění, tak kolem sebe dští oheň a síru?

4) S tím souvisí i další záležitost. Pomalu budeme muset propozice sestavovat s právníkem, abychom neporušili nějaký zákon, někdo nás nemohl žalovat, ale k čemu nám to bude, že budou propozice na dvaceti stránkách, aby splňovaly všechny normy a předpisy, když je řada autorů nečte ani, když jsou na jedné stránce formátu A4. Pak už je nebudou číst vůbec.

Ono totiž dát nějaký příspěvek do sborníku v dnešní době, zvláště u některých autorů, se může rovnat přímo hrdinství, neboť autoři nám následně píšou (občas se někdo najde), co jsme to s jejich příspěvkem udělali, že si je nenechají prznit, event. v tom lepším případě, že jsme vynechali verš a změnili smysl básně. Bohužel i to se stává, stává se to i renomovaným nakladatelstvím, mrzí nás to, ale nás je jen pár a snažíme se udělat sborníček, který by autory potěšil, jsme si vědomi, že ne všechno je ideální, nakonec není ani mnoho času.

Celá Slepice se dělá doslova na koleně, nikdo nám na ni finančně nepřispívá, nemáme peníze na to, abychom platili renomované porotce, dokonce i ceny jsou dary mé a mých známých. Já si nestěžuji, jen se snažím vysvětlit, ale ... trpělivost pomalu dochází.

5) Ale přece jenom se najde pár autorů, kteří poděkují, svoje neocenění berou sportovně, poděkují za sborník a slíbí, že se zase rádi zúčastní, že ze Slepice dostávají kompletní servis (pozdávka, výsledky, sborník), zatímco z některých soutěží se jim ani neozvou. Že se zasmáli, pobavili, že nám fandí a drží palce. Prostě oceňují to, že se snažím dělat soutěž poctivě. A pro těch pár soutěžících, bych rád Slepici zachoval do dalších ročníků.

Těm, kteří mi se Slepici pomohli a pomáhají, stokrát děkuji.

Pokud jsme vás zdržel a nemáte o literární soutěže a moje problémy zájem, tak se omlouvám. Václav

VÍTE, ŽE ...

- Václav Franc vystoupil v Masarykově kulturním domě v Mělníku ve čtvrtek 14.května 2009 jako host na literárním pořadu Hodinka s Pegasem, který pořádal právě mělnický LK Pegas. V rámci autorského čtení představil svoji knížku „Bystřice aneb Kde lišky dávaj dobrou noc“.

- Václav Franc se zúčastnil Večera přiměřených depresí č. 65 v pražské literární kavárně Symbiosa (dříve Obratník) v pátek 15.května 2009. Vystoupil zde s povídkou „Smíření Monteků a Kapuletů“ ze své knížky „Bystřice aneb Kde lišky dávaj dobrou noc“. Společně s ním se představili Markéta Agnes Hrubínová, Karla Krátká, Petr Šulista a Katka Komorádová.

- Ilona Pluhařová vydala vlastním nákladem pokračování příhod skřítky Stulíka pod názvem „Stulík a Silenka“. Tisk provedl RT Tisk Jičín. Kniha bude slavnostně představena v Knihovně Václava Čtvrtka v Jičíně v úterý 9.června 2009.

- Draga Zlatníková přebásnila společně s Karlem Sýsem básně belgické autorky Barbary Flamandové. V nakladatelství ONYX vyšla knížka této překladové poezie „Trpělivost lovce úsvitu“.

- Václav Franc vydal knihu „Bystřice aneb Kde lišky dávaj dobrou noc, a to vlastním nákladem ve spolupráci s pražskou Printíí spol. s r.o.

- Zlata Zákoutská vedle psaní holduje i turistice, jak o tom napsala do červnového čísla novopackého měsíčníku Achát v článku „Pačtí turisté informují“.

- ve středu 27.května 2009 přednesli členové LiSu (Zlata Zákoutská, Bohumír procházka a Jana Benešová) ukázky ze svých děl (Jana Benešová četla z knížky Václava France) na autorském čtení Literárního spolku knihovny Václava Čtvrťka pro členy jičínské pobočky Sjedenocené organizace nevidomých a slabozrakých. S největším úspěchem se u posluchačů setkaly zábavné historky ze života od Bohumíra Procházky.

Václav

Literární spolek uspořádal v Jičíně autorské čtení pro nevidomé

Převzato z internetových stránek www.ikobra.cz (autor zan)
Zveřejněno 29. května 2009

Ukázky z díla Zlaty Zákoutské, Bohumíra Procházky a Václava France zazněly na autorském čtení Literárního spolku knihovny Václava Čtvrťka pro členy jičínské pobočky Sjedenocené organizace nevidomých a slabozrakých ve středu 27. května 2009. S největším úspěchem se u posluchačů setkaly zábavné historky ze života od Bohumíra Procházky (vizte příložený videozáznam).

Ředitelka knihovny Jana Benešová v rámci setkání také krátce představila Literární spolek a jeho členy a připomněla aktuální aktivity a nabídku knihovny.

Video na iKobře:

<http://www.ikobra.cz/790180-literarni-spolek-usporadal-v-jicine-autorske-cteni-pro-nevidome-video.php>

Ochutnávka pro ty, kteří chyběli na autorském čtení LiS pro nevidomé
27. května 2009

(zan)

Květa LEGÁTOVÁ - MIMO TENTO ČAS

Nakladatelství Pistorius&Olšanská s.r.o. v roce 2008

Se jménem Květy Legátové jsem se poprvé setkal v Českém rozhlasu, když jsem poslouchal její rozhlasovou hru Pro každého nebe. A musím říct, že mě toto její dílko velmi zaujalo. A tak jsem se začal pítit po dalších informacích, kdo je to vlastně Květa Legátová? Nějaká mladá nadějná autorka? Chyba lávky ... jak se později ukázalo Květa Legátová (1919) se až ve zralém věku stala uznávanou autorkou povídkové knihy Želary, za kterou získala i Státní cenu za literaturu. Napsala i novelu Jozova Hanule (námět byl zfilmován jako film Želary). Květa Legátová psala ale především rozhlasové či divadelní hry. Napsala jich více než čtyřicet a právě kniha MIMO TENTO ČAS představuje čtenářům dalších 9 děl, která vznikala v průběhu života autorky, která své hry podepisovala také pseudonymem Věra Podhorná.

Musím říct, že bych těžko vybíral nejlepší z nabízených her v tomto souboru. Líbí se mi úvodní texty s detektivní zápletkou (např. Červená náušnice či Klíček). Neméně zajímavá je i hra Čtyřicet minut, kdy dvě osoby (inženýr a Vilém) probírají v důlním závalu své životy či hra Nepřiměřená obrana, kde primář a lékařka řeší problém jednoho znásilnění. Pochopitelně svoji pozornost si zasluhují i filosofická pojednání Splněná přání či Cesta do Hlušic. Touhu po moci, ale i hledání pravdy se věnuje autorka ve hře Na zázrak je nutno si zvyknout. Ale to už by vyjmenoval téměř všechny texty.

Obecně lze říct, že autorka vychází z dobré znalosti prostředí, kam zasazuje své příběhy, dokáže udržet napětí a její hry mají silnou pointu s myšlenkovým přesahem. Protože se sám pokouším psát i různé scénky, skeče či dokonce dramatické texty, posloužila mně kniha Květy Legátové jako výborná učebnice. Překvapující může být, že některé texty byly napsány ve 40. letech 20. století, ale neztrácejí nic na své aktuálnosti.

A jako příklad uvedu krátkou ukázkou ze hry Splněná přání, str. 173, cituji:

Eliška: Budete služka! Víte, jak s vámi budu zacházet?

Knuta: Víím. Jako všichni, jejichž moc je větší než jejich cena.

Rád si přečtu další knihy Květy Legátové a pochopitelně si rád poslechnu i její rozhlasové hry.

Václav

FRANCŮV LITERÁRNÍ VÝLET

Byly to příjemné chvíle, které jsem prožil od čtvrtedního odpoledne 14.května do pátečního pozdního večera 15.května, chvíle vyplněné literaturou, setkáními s přáteli a hojnými náměty do dalšího organizování či psaní. Ve čtvrtek jsem byl hostem literárního klubu Pegas v Mělníku, který si mě pozval do programu Hodinka s Pegasem. Přečetl jsem ukázky ze sbírky Autogramy dětství a z nové knížky Bystřice. Byl jsem vřele přijat asi dvacítkou diváků a členů Pegasu. Po oficiální části následovalo posezení u vínka při kytarě mistrně ovládané Mariánem Kořínkem. Takže jsme si zazpívali, popovídali a já, když jsem v pátek ráno vstával, měl jsem v hlavě při pohledu na památný Říp melodii „noc se budí ránem, den voní marcipánem“.

V pátek dopoledne jsem potom jel z Mělníka do Prahy, abych navštívil Knižní veletrh. A nelitoval jsem. Setkal jsem se tam s tolika známými lidmi, že je nelze všechny vyjmenovat. Např. Milan Hrabal se ptal, jestli bude něco příští rok v Jičíně za sešlost (myšleno poetické jaro). Z LiSu tam byl ještě Prochor, ale ten byl „v jednom kalupu“, takže jsme se moc neviděli. A skutečně bylo třeba čas využít, protože v jedné chvíli probíhal několik akcí, na kterých bych chtěl být, jenže to bych se musel naklonovat. Potěšilo setkání s Ivonou Březinovou, Ivanem Fontanou, Radkou Šatánkovou, ale především jsem rád, že jsem se mohl zúčastnit besedy s Otou Filipem, který četl ze své chystané knihy Děda a dělo, ale především v neformální besedě, která následovala, mluvil o recenzích, česko – německých vztazích či poměrech v literárních kruzích. Absolvoval jsem i besedu s Jaroslavem Duškem o projektu Kniha mého srdce a v samém závěru mého působení na veletrhu jsem viděl i prezidenta Klause, který přišel podepisovat svoji knihu. Ale to už jsem pospíchal tramvají č. 12 na Smíchov, kde probíhal Večer přiměřených depresí č. 65.

V kavárně Symbiosa mě vítala Zora Šimůnková, předal jsem jí tisky posledních čísel Kobry a ČAJe, stejně jako další svoje knihy na ukázkou. Zbyla i chvilka času na informace: Co je nového u vás? V sedm hodin se kavárna zaplnila, potěšitelné je, že přišly i moje fanynky, které chtějí založit můj fan klub, jak se v průběhu večera pochlubily. Večer se jako tradičně vydařil, hudebně jej vyplnily Karla Krátká a Markéta Agnes Hrubínová (možná si na ní vzpomínáte, hrála na kytaru na 2.Jičínském poetickém jaru). Četl jsem opět povídku z knížky Bystřice a měl úspěch. Vyměnil jsem si sbírky a knížky s jinými autory (např. Petr Šulista) a poblahopřál naději české poezie Katce Komorádové k vydání první sbírky. Zase mě pobavil Saša Gr. Svým aktuálním slovem a i Zorka,

kdž mě představila, že jsem se se svojí tvorbou dostal i do ZOO (myšlena sbírka pro děti olympiáda v ZOO). Ohradil jsem se, že nejsem zas tak velké zvíře.

Večer spěl do finále, a tak jsem se po závěrečných tónech rozloučil především se Zorkou, slíbili jsme si, že se sejdeme určitě v Chotěboři v červenci na Literární Vysočině. No a pak jsem plný příjemných dojmů mířil šerící se Prahou, chystající se na dlouhou noc. V Holešovicích jsem sedl na autobus, který mě dovezl na Mělník, kde jsem byl v dočasném azylu.

Příjemný literární výlet se vydařil. Doufám, že si podobnou akci zase brzy zopakují a zase vám o mých cestách napíší, neboť parafrází známé písně (zpívali jsme si ji na Mělníku při vínku) „aj bože, bože, jak mě bylo na Mělníku a v Symbióze dobře“!
Václav

ČAJ č. 33: HOST - Jiří Šandera a jeho děti

Červen je měsíc předprázdninový, a tak i tento ČAJ patří dětem, resp. tvorbě pro děti. Hostem je rodinka Šanderových z Milonic, kde se dá říci, že vlastně „píše celá rodina“. Hezké pohádky tatínka Jiřího inspirovaly i obě děti. Až se zase potkám s panem Šanderou, musím se jej zeptat, jestli píše taky maminka? Ale zcela určitě literární trojici drží palce, inspiruje ji a za to jí patří i náš dík.

Ilona Pluhařová mi tentokrát poslala básnické pokusy dětí ze ZŠ v Kopidlně a já jsem se s těmi nejvydařenějšími z nich s vámi chtěl podělit, než se nám děti rozprchnou na prázdniny.

Ale nejen děti na prázdninách, ale i dospěláci na dovolené, nezapomínejte si na cesty přibalit i něco pěkného na čtení, protože i v létě bývá občas ošklivo a s pěknou knížkou je hned život veselejší.

Václav

Knihovna Václava Čtvrka v Jičíně slavnostně uvede
v úterý 9. června 2009 v 9 hodin u pohádkové jablůňky
na zahradě knihovny novou knihu pohádek
spisovatelky PhDr. Ilony PLUHAŘOVÉ

STULÍK A SILENKA

s ilustracemi

MARKÉTY KRÁTKÉ

ZE SCHŮZKY LiSU 20.KVĚTNA 2009

Schůzka LiSu se konala ve středu 20.května 2009 (v ředitelně knihovny) za účasti Ilony Pluhařové, Josefa Jindry, Bohumíra Procházky, Martina Žantovského, Jany Benešové, Dragy Zlatníkové a Václava France.

Z jednání schůze vyplynuly následující závěry:

1) Na schůzce představili svoje nové knihy tito autoři a autorky:

- Ilona Pluhařová : Stulík a Silenka
- Draga Zlatníková : Trpělivost lovce úsvitu (překlady belgické autorky Barbary Flamandové), Draga přebásnila společně s Karlem Sýsem, vydal ONYX
- Václav Franc: Bystřice aneb Kde lišky dávají dobrou noc

2) Při knihovně pracuje i literární spolek dětí, který vede Lucie Hnízdová. Franc doporučuje navázat kontakt, event. uveřejnit tvorbu dětí v ČAJi.

3) K akci Den poezie, předběžně navržen termín středa 11.listopadu 2009 v 18 hodin. Návrh názvu – Kamenná holka, podle úvodní povídky Prochora, ostatní by k tématu přidali vlastní tvorbu (povídku pošle měilem Prochor ostatním, event. ji přečte na stmeláči).

4) Návrh termínu 3.Jičínského poetického jara je 21. – 23.května 2010.

5) V příštím roce chce knihovna vydat sborník 20 let LiSu, kde se bude jednat o faktografické zpracování činnosti spolku, ale v závěru by měl být prostor i pro vlastní tvorbu. **Zájemci o uveřejnění příspěvků (maximálně 2 strany formátu A5 pošlete příspěvky do konce srpna Francovi).**

6) Připomenutí dalších akcí v nejbližší době:

- Ve středu 27.května 2009 se koná čtení pro nevidomé, a to v budově Městského úřadu v Jičíně, začátek ve 14:30 hodin.
- Stmeláč u Prochora se uskuteční v pátek 5.června 2009, sraz u Plusu 17 hodin nebo přímo na místě. Bližší informace u Prochora.

7) Franc poděkoval Žantovskému za aktualizaci internetových stránek www.ikobra.cz .

8) Příští schůzka LiSu se uskuteční až po prázdninách. Termín bude upřesněn a informace zaslána Janou Benešovou všem členům.

V závěru schůzky přečetla svoji novou povídku Ilona Pluhařová.

Zapsal Václav

POZVÁNKA NA STMELÁČ U PROCHORA

Stmeláč koná se v pátek 5.června 2009 od 17 hod. Sraz buď u PLUSU nebo přímo tam (Z kruhového objezdu na sever, podél rybníku, přes panelku do kopce až dozadu). Každý vezme si co sní a vypije. Předpokládá se přespání ve vlastních spacácích. Bude vítáno, když lidi přinesou cosi na vyvěšení. Obrázky, fotky a pod. . Žádný tanky tam nevozte. Dotazy? Z odpovím!
Prochor

LITERÁRNÍ VYSOČINA 2009 – 7.ročník

Kompletní program a další podrobnosti ohledně přihlášek či ubytování najdete na www.literarnivysocina.com nebo na stránkách Zory Šimůnkové (www.zora.bloguje.cz) , které tímto děkují za veškeré poskytnuté informace.

A zde malá inspirativní nabídka :

7.ročník česko-slovenského festivalu o psaní, literatuře, autorech a inspiraci, se koná od pátku do neděle 17. – 19.července 2009, v Chotěboři v KD Junior, a to na téma RÝŽOVÁNÍ BRAMBOR! V pátečním programu vystoupí mimo jiné Václav Franc s programem Francovy rozhlasové vlny nebo v programu Czech Star I. Hezký víkend se představí John Davis, Američan, který se stal českou spisovatelkou hvězdou.

V sobotu se můžete těšit na přednášku profesorky Janáčkové Dcery slavných rodičů, odpoledne na Ivana Martina Jirouse, J.H.Krchovského a řadu dalších osvědčených či nových taháků Vysočiny.

Václav (podle výše citovaných stránek)

53. Šrámkova Sobotka

Letošní 53. ročník festivalu českého jazyka, řeči a literatury ŠRÁMKOVA SOBOTKA ON –LINE aneb jazyk, literatura, škola a nová média se koná ve dnech 4. až 11.července 2009.

Téma ročníku odráží proměny češtiny v elektronických médiích, vnímání textu v těchto médiích, moderní metody výuky (e-learning, elektronické výukové programy), pojetí knihy ve 21. století, téma internetové komunikace, internetových slovníků, literárních webů, blogů, sociálních sítí, apod...

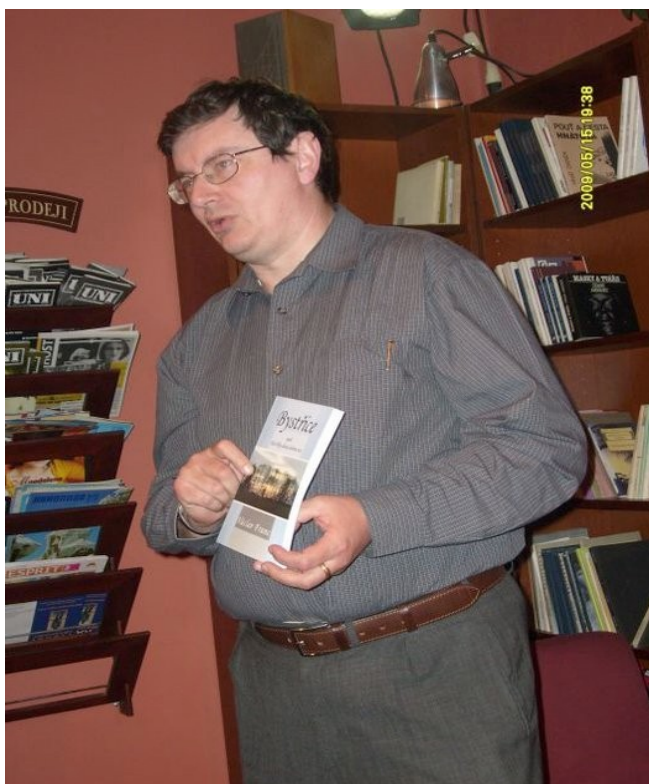
Program letošního ročníku a další podrobnosti a zajímavosti najdete na. <http://www.sobotka.cz/index.php?p=453>.

Václav (podle výše citovaných stránek)

Soutěž: LITERÁRNÍ ŠUMAVA 2009

Městská knihovna Klatovy pod záštitou starosty města Klatov, Obce spisovatelů – Střediska západočeských spisovatelů v Plzni, Českého rozhlasu Plzeň a Klatovského deníku, za finanční podpory Ministerstva kultury ČR vyhlašuje XIX. ročník soutěže Literární Šumava. Soutěže se může zúčastnit každý autor starší 15 let, který není profesionálním spisovatelem nebo novinářem. Lze zaslat původní, dosud nepublikované práce z oboru poezie (3 – 5 básní) a prózy (max. 5 stran textu), psané na stroji nebo počítači na formátu A4, ve čtyřech vyhotoveních. Práce lze zaslat rovněž e-mailem ve formátu RTF, OpenDocument (OpenOffice ODT) nebo DOC (MS Word 95, 97, 2000). V dokumentu nesmí být vloženy žádné obrázky a musí být použity základní znakové sady. Příspěvky mohou být na volné téma, hlavní cena bude udělena za příspěvek vztahující se k Šumavě a Pošumaví. Autor uvede jméno a příjmení, datum narození, kontaktní adresu vč. telefonu a e-mailu, školu či povolání, připiše souhlas se zařazením osobních údajů do databáze soutěžících a s případným zveřejněním textu. Uzávěrka je 31. července 2009. Adresa: Městská knihovna Klatovy, Balbínova 59, 339 01 Klatovy, e-mail: soutez@knih-kt.cz, <http://www.knih-kt.cz>. Práce bude hodnotit odborná porota, a to ve dvou věkových kategoriích: autoři do 25 let a nad 25 let. Porota si vyhrazuje právo případně všechny ceny neudělit. Všichni účastníci budou v říjnu 2009 pozváni na závěrečný seminář, na kterém budou vyhodnoceny a odměněny nejlepší příspěvky.

Leták s propozicemi soutěže ve formátu pdf (110 kB) lze stáhnout na adrese <http://www.knih-kt.cz/download/vyhlaseniLS2009.pdf>.

Pátek 15. května 2009: Václav Franc v Symbiose
(Foto Zora Šimůnková)

KOBRA

Kulturní občasník regionálních autorů
Vydává Literární spolek při Knihovně Václava Čtvrka v Jičíně
jako interní tiskovinu.

Připravil: Václav Franc, K Hájku 1724, 509 01 Nová Paka
Ročník 10. Číslo 6. Červen 2009.

(5. června 2009)

www.ikobra.cz